

hvis § 24 det hedder, at de, som trække de høiere Nummere, og ikke strax udtages til Soldater, dog skulle være pligtige at underkastes Waabenøvelse og blive at betragte som overcomplete Soldater, saaledes at de i Løbet af Aaret indtil næste Sessions Afholdelse kunne indkaldes til Dækning af opstaaede Vacancer. Der samme ærede Rigsdagsmand spurgte ogsaa, om Nogen i Fremtid kan indeholdes til Tjeneste mere end 2 Aar; Krigsministeren gjorde i saa Henseende opmærksom paa, at Armeeplanen af 1842 gjør Forskiel paa de forskjellige Waabenarter, og fastsætter, at Infanteriet ordentligviis ikke kan holdes til Tjeneste mere end 2 Aar, hvormod der er fastsat en noget længere Tjenestetid for andre Waabenarter. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har beklaget, at der ogsaa i Aar er udkommet en foreløbig Lov angaaende Udskrivningen, da maa jeg tillade mig at henvisse til de Bemærkninger, jeg fremsøgte dengang Lovforslaget blev forelagt her i Thinget. Jeg føler ogsaa Ulemperne af, at der skal udkomme foreløbige Love angaaende Udskrivningen; det var langt bedre, og man kunde langt lettere behandle Sagen, dersom dette kunde undgaaes. Jeg har tilladt mig at fremsøge de Grunde, hvorfor jeg ikke har troet det muligt endnu for denne Gang at kunne undgaae dette; men jeg skal vistnok stræbe efter, om muligt at undgaae det for Fremtiden, og jeg troer, at, dersom man holder sig til den Regel, at der skal udskrives saameget Mandskab, som er overeensstemmende med Planen af 1842, saa vil det være muligt allerede i denne Sesssion at fremlægge Udkastet til en Udskrivningslov for den følgende Udskrivning.

B. Nørgaard: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Vi ere ved Sagens første Behandling, og den ærede Rigsdagsmand har allerede talt to Gange.

B. Nørgaard: Det var kun en kort Bemærkning, jeg vilde gjøre.

Formanden: Hvis det kun er en kort Bemærkning, saa formoder jeg, at Thinget vil give sit Samtykke til, at den ærede Rigsdagsmand fremkommer med den. (Ja! Ja! Ja!)

B. Nørgaard: Ja, jeg maa meget beklage, at jeg ikke har været saa heldig at blive forstaaet af de ærede Miniistere, og maa derfor endnu atter gjentage, at den Mand, hvortil jeg nærmest sigtede, han var kommen i Tjenesten den 12te November 1850, og har siden den Tid ligget i fast Tjeneste i Armeen, indtil han tilligemed Flere blev stillet til Lodtrækning paa Grund af, at en Deel af det tjenstgjørende Mandskab skulde hjemforloves; men, da han saa stod med sit Frilod i Haanden, fik han desuagtet Befaling til at blive liggende i Tjenesten; og til videre Dplysning skal jeg tillade mig yderligere at tilføie, at den Mand, til hvem jeg nærmest sigtede, hører til Infanteriet. Hermed haaber jeg at have tilstrækkeligt oplyst, hvad mit Spørgsmaal gik ud paa, og jeg skal, saafremt jeg ikke nu kan erholde et tilfredsstillende Svar, eller det paa anden Maade bliver afgjort ved Conferentsen med de ærede Miniistere, forbeholde mig ved en anden Leilighed at bringe Sagen paa Bane ad regulativmæssig Veit.

Krigsministeren: Jeg beklager, at jeg ikke ganske noie har opfattet det Punkt, som den ærede Taler har berørt; men jeg haaber, ved Sagens 2den Behandling at kunne have indhentet de fornødne Dplysninger derom, og skal da gjøre den ærede Taler Rede for, hvorledes denne Sag forholder sig.

Rettelse.

Nr. 11, Sp. 144, L. 9 og 10 f. n.: „Lodbetalingerne, læs: „Folletallet“.